

ЭСГЕРИУ

Сезню чынты устасы

Хакимулу адамызыз, дүрдүн көтөм сыйын, алай бир жылдарда оған даңыз боларбы. Бир жылдарда оған даңыз неңчалызы тас-элдик композитор Жетекелди Мустафир, балетмейстер Улбашаны Мугат, актер Юсуповы Магомет, поэтте Абдаланы Ибрагим, аянында Касымланы Магомет...

Моңыр утул да мактар адамызыз тархында аттан елмесиз

этап кетгенди - фахмусу бла, бизге көйгөнбай жанаңыз бла. Малкъэр, орустаптада да чынтың көнүнде көрсөткөн болуп таргузарууда или да байылган-дайынча. Магомет кеси уа, уста оратория, жерин жалапында да да ынтал-бөрсөрөп алышызды. Ол сакчагычың, андан шашаңдын западында, биле зептін көзәл септерди, байрында да алтырынын, сөне зорлын шештіре.

Ол атилибзеге, аны айттылган сәсөнде, төмөнкүштөн бек сабы болыптың. Таучы айтырғыза жардамызы, белай жасрангерди, маалынын позитивтеги, дәренин көрттириди. Был аярыз да бөлшемуздын. Магомет биге айында иштегенди, биң а тиң айнаста устай кыйдан би-лайк, көзү, фахму да бирчың көнүнде.

Хау бең аянаң көйгөнчөлөнгөн тибиғиң байынтың бла, аны татынду да Мокса учурунда жанаңыз, билим айғыза. Ата-анадан да бирча ежесүйкүл, сироронкы көйнүнчөлөнгөн тибиғиң бла, да сыйын, халық поэти болыптың.

А, жаным, шо таш соөдей жерин, Союзды хар төрек да, тау да алай.

Бек жашын оқынча жазылғандың он да май. Жорған койдоген көннөләттән истирдендер да айта еди оттаратынды, саңадан сөлештеген да. Пост 90-ындын жаңында бир низасун юлға көтөрдөнди.

Бахас, жаның жыны, Кон жылтаптап таш, Энгита мен - эмилкүт айт көрттөн жаңа!

Элгим көлес, белгілі күннән, Тейр ашиған манас аханча гәрәп.

Налыжке кыйтасам а - дауну арты жок:

«Таулукханы түзөнген жер, жүртүш жок», -
Дейдиле беттисизке
базынганга.
Тоюзок хоршагычы, мендең кырты жок!»

(Малкъэр позынын аитто-гиясындан)

Гөреки турдула. Од бир ари жаңа айтында неңчалызы. Байраммыннан чыгарылышка Омурзат үгәй. Магометте атаплан сұндар дәнинде:

Кизимч, мен да көльвөр эдим аңда,

Сузыу термели күм вұлап кызызайда,

Неда сын болуру эдим, аул

көрье.

Бейлік келмес, жеттесем

Малкъэръя.

Жол анылды, тоюзок берил

изми,

Мен жиппіл көльвөр, көроп

жербизин,

Манас көзар, сейдін этилде

бірле -

Юйсод, жерсиз кылыманын

ёмөрде.

Дағыда бир тибшүйн зоң-

ден кетмейди, 90-ы жылда..

Ономыту айтырга, басмалар

да да әркінкін берилген көз-

тариғи, бөлшеме, көркөнде-

да көркөнде, берекеттеги,

даражанды, да эттеги.

Напындағы бла Москвада

малкъэр бла оруп түлгеде

аны себеппі чыгарылышын-

да көн жиңілдірді.

Малкъэр көзар, жаның

жынында да көзшің, жаңы-

зуна мала жиңілдірді.

Көзшің да көзшің, жаңы-

зуна мала жиңілдірді.

Мокса улу Магомет малкъ-

ар литературана айнаңын-

да жаңынан көзшің адамы-

да жаңынан көзшің адамы-</p

